

NUMER KARNAWAŁOWY.

Cena dla Czechosłowacji Kć. 1.20.

Wal. poczt. opłac. gotówką.

WROBLE ^{na} DACHU

Nr. 5. (85).

Rok III.

31. I. 1932.

Cena 30 gr.

Keller

Z PRĄDEM CZASÓW:

„Powrót taty do... mamy“!...

Rys. S. Keller, Warszawa

*I wstecz i naprzód i naprzód i wstecz —
Ten ruch z kobietą to słodka jest rzecz.
Przez tiul i jedwab wyczuwasz jej akt
Byłe się zgodzić, byłe trafić w takt.*

*W ogromnej sali, przy skocznej muzyce,
Kręcą się samcy i piękne samice.
Jedna płeć z drugą wchodzi w związek ścisty
Krew tętni w żyłach i szaleją zmysły.*

*Nie bierz koszulki dziewczeczko kochana
Suknia na ciele leży jak ulana,
Pod nią piersiątką twe kształtne i śliczne
Przypominają dzwonki elektryczne.*

*Walc to nudziarstwo, mazur to łamańce
Huppa i rumba, to są modne tańce.
Pary w uścisku gorącym się łączą,
Czasem się nogi z nogami poplączą.*

ZBIERZCHOWSKI
HENRYK

B
A
L

*Pewna staruszka, będąc raz na balu,
Do otoczenia rzekła pełna żalu:
„Za moich czasów ludzie się kochali
W swoich sypialniach, nie w balowej sali“.*

*Dzisiejsze suknie to jedwabiu strzępek,
Z tyłu po krzyże a z przodu po pępek.
Dawniej kobieta ileż miała gustu?
Gdy kawaleczek pokazała biustu,*

*To wnet pytała męża lub kochanka,
Czy nie potrzebna na ciasto firanka.
Dziś mąż się pyta, zapłaciwszy stono:
„Czyż już na bal się rozebrała żono?“.*

*I wstecz i naprzód i naprzód i wstecz —
Ten ruch z kobietą to słodka jest rzecz.
Przez tiul i jedwab wyczuwasz jej akt,
Byłe się zgodzić, byłe trafić w takt.*

W niedalekiej przyszłości.

Rys. Charlie, Kraków

— Czy można pana prosić do tańca?...

Jeszcze wyrok.

Moniek Bimberg ma papugę i zmartwienie. Papuga jest dziwnie małowówna, a zmartwienie wypływa z jej powodu. Oto, jedyne zdanie, jakie umie ona wypowiedzieć jest: „PRECZ Z RZĄDEM“. Moniek jest nieostrożny, więc chwali się swoją papugą każe jej to wkółko powtarzać. Jakiś znajomy — świnią, zadenuncjował Monka policji. Aresztowano go. Moniek staje przed sądem. Nie traci humoru.

— Czy prawdą jest — pyta sędzia — że oskarżony prowadził działalność antypaństwową?

— Ja nie, Papuga.

— A kto ją tych słów nauczył?

— Ja.

— Oskarżonemu grozi za to wysoka kara pieniężna i więzienie z §§... k... k... Co oskarżony ma na swoją obronę?

— Panie sędzio! Ja ją tak nauczyłem przed rokiem 1926. Słowo honoru. Żebyh tak był zdrow! Auf mane mues!

Moniek ma szczęście. Uniewinniono go.

Jego Wysokość na balu.

Rys. S. Keller, Warszawa

— Ty widzisz Wacek taką grandę — przychodzi taki sobie, taki „maharadża“ i „staluje“ tylko wodę sodową...

BAL MAS(T)KOWY, CAR...NAWAŁOWY i KOS(TEK)JUMOWY.

Ra(pa)port naszego sprawozdawcy:

Tradycja karnawału w roku bieżącym załamała się: dawniej mieliśmy jeden karnawał, ale polityka zrobiła swoje — mamy teraz podwójny karnawał.

Obóz prorządowy demonstracyjnie obchodzi car...nawał, opozycja obchodzi kar...nawał, reszta ludności obchodzi... się bez karnawału, bo ma za...pusty worek z walutą. Kryzys!

I tłusty czwartek nie utrzyma się w tradycji. Osobnem rozporządzeniem ministerjalnem obowiązywać ma *szezupły* czwartek. W okólniku będzie powiedziane, że każdy powinien należeć do P. K. O., t. j. do *Polskiej Konieczności Oszczędnościowej*.

Takie nastroje są wśród opozycji, wśród zaś propozycji (sanacja) panuje skłonność do zwalczania defetyzmu przez urządzenie szeregu zabaw i bankietów w myśl przysłowia: „zastaw się a pobaw się“ lub: „za króla Sasa jedz, pij i popuszczaj pasa“, a za Marszałka Dziadka baw się do ostatka. Stąd ostatki w Polsce są wspaniałe, jak nigdy. Wszyscy bowiem gonimy... *ostatkami*.

Te bale należą do kategorii państwowo-wytwórczych. Mają za zadanie wytwarzać nastrój, słowem wyścig... Ministerstwa... pracy i opieki... stołecznej. Warszawa nadaje ton. Panowie kółeczko... prorządowe! En... awans!

Na balach tych obowiązuje strój wieczorowy i na...strój prorządowy. Frakcja BBS występuje we frakach, jeden minister Kühn wyróżniał się smo...kühngem. Kontre...*dańca* prowadził gen. Daniec, car...walca i car...dasza — min. Car. Pułkownik Beck tańczył rumba...k, i odśpiewał solo cygański romans „Kaz...bek“.

Część taneczną zakończył staropolski mazur z solistami w pierwszej parze: Radziwiłł i Wiślicki, ten ostatni wygłosił starozakonne: „Kochajmy się!... jak Żydzi, liczymy się, jak bracia... Piłsudscy“.

W koncertowej części *katzenjammeralnej* pierwsze skrzypce dzierżył Wieniawa. Matuszewski grał na *organie*... prorządowym, Beck — na *Bek*...steinie.

Bale kostjumowe reprezentowały się niemniej okazałe. Minister Skarbu wystąpił jako Gandhi, Józef Beck przebrał się za Józefinę Backer, Prystor jako rzymski prystorjan, Dziadosz udawał dziadka, Dziadek udawał Centrolwa, a Wieniawa — abstynenta. Kostek Biernacki przebrał się za Weneckiego Djabła... Zwycięzcę. Taki to był bal w sferach prorządowych, bal *Kost(ek)jumowy*. Opozycja, więźniowie brzescy urządzili bal *Mas(t)kowy*. Opozycja, więźniowie domu... poprawy. Herman Lieberman przebrał się za sędziego Hermanowskiego i zgłosił swoje lieberman veto co do wyroku. Stronę wokalną reprezentował Pragier, śpiewając same najnowsze praglery sezonu. Urządzono żywy obraz szańców, śpiewając:

„Twierdzą nam będzie każdy Bug,
Tak nam powiada Strug!“.

— Na zakończenie zabawy wyjechali kuligiem do... Brześcia wśród wzajemnych życzeń pomyślnego *nowego* (wy)roku.

Leon Sobociński.

„Wróble na dachu“ ćwierkają :

...że w procesie brzeskim *Sawicki* był tylko kibicem.

...że *Benito Mussolini* polskim legionistom podczas ich bytności w Rzymie ka zał się nazywać *Bebe...nito* Mussolini.

...że nazwisko *Wiślicki* używane jest w liczbie mnogiej, liczba pojedyncza bę dzie *Wiśl...icek*.

...że więźniowie brzescy powiadają, iż wszystkie drogi prowadzą do zmiany — re...żymu.

Na komisji rozbrojeniowej.

W czasie dyskusji na komisji rozbroje- niowej, kiedy żądano od niego deklaracji w sprawie rozbrojenia, delegat Polski oświadczył:

— Niech się naprzód *Wohnut* rozbroi

Szczęśliwe znaki...

Proj. H. I. Polit.

B. B.

Oto naoczny dowód ścisłego związku sa- nacji z „trzynastką“!...

Sprawozdania balowe.

Gdy sprawozdanie pisze sportowiec:

Publiczności około trzech tysięcy. Po pierwszej rundzie rumby odpadła do bu- fetów połowa graczy. Po pauzie tempo wzmogło się. Kilkanaście par zdyskwalifi- kowało się samo, odchodząc z boiska ta- necznego do zaciszniejszych miejsc. Jedna z tancerek czynnie znieważyla swego partnera w białej koszulce frakowej za nieprzepisowy ruch przy tańcu. Wśród publiczności rozległy się okrzyki oburze- nia: „Ręka, ręka — wołano. — Gdzie sę- dzia?“ Gwizdek policjanta przerwał wal- kę tanezną.

Gdy sprawozdanie pisze poborca po- datkowy:

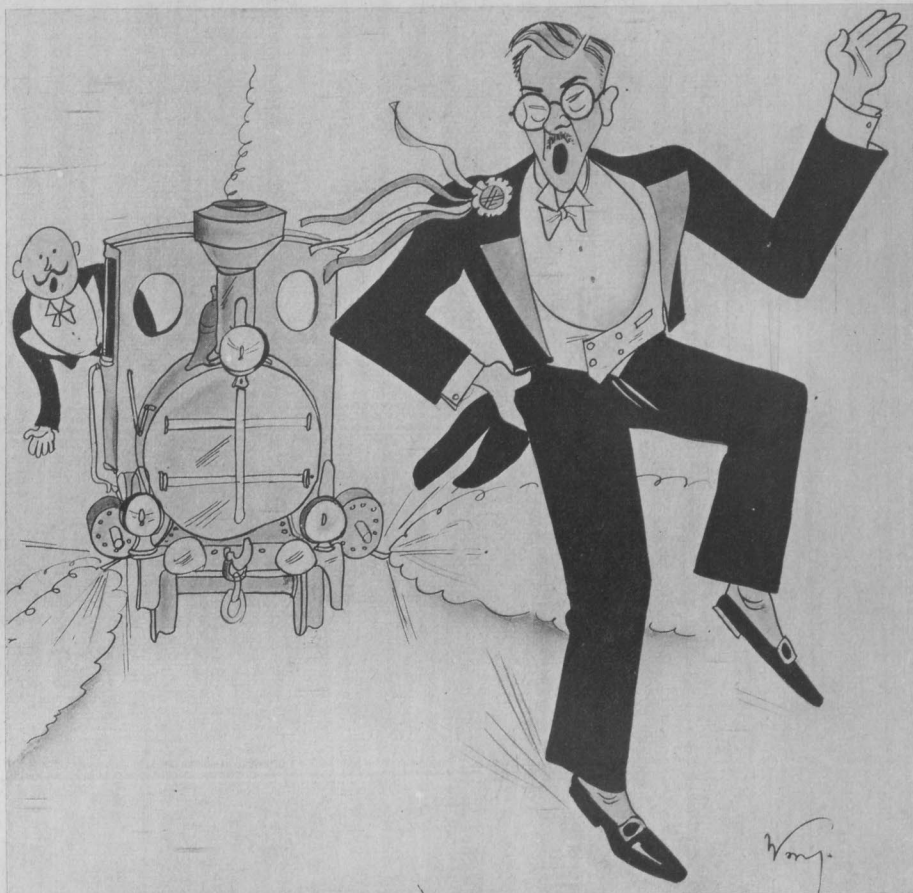
Wartość przedmiotów znajdujących się na sali oszacowaliśmy na dziesięć tysię- cy złotych. Ogólny zachwyt budziła toa- leta pani *Kryzysowej*, ale miała tę wadę, że jej nie można było dojrzeć. Loterja fantowa udała się wspaniale. Wszystkie fanty wygrał urząd skarbowy. Na to, co się działo w czasie balu na korytarzach i schodach — lepiej położyć pieczęć. — Konkurs piękności przyniósł upadłość kil- ku nadobnym paniom.

Gdy sprawozdanie pisze dziennikarz opozycyjny:

Nareszcie przekonaliśmy się — do cze- go doprowadził rząd sanacyjny. Nasze ko- biety nie mają już co na siebie włożyć. Ciała ich świecą pustkami, jak nasze ka- sy. Ale na wybory jest. Przy wyborze królowej balu zasiadało w komisji dwóch sanatorów. Okazało się później, że w ur- nie są same jedyńki. Niestłuchane oburze- nie budził fakt, że wojskowi mieli więk- sze powodzenie u pań, niż osoby cywilne, z fachowem wykształceniem. — Ogólnie zwracano uwagę na brak odznaczeń w o- bozie opozycyjnym.

Na balu Min. Komunikacji.

Rys. A. Wasilewski, Kraków

Wodzirej minister *Kühn*: — Para w lewo! Para w prawo!...

Jeszcze o bankiecie.

Podobno na bankiecie b. więźniów brze- skich jedynym daniem był chleb rauzowy.

Jedyna sposobność.

Bal z koteljonem jest jedyną sposobno- ścią odznaczenia posłów opozycji.

Rebus balowo-polityczny.

Rys. A. Wasilewski, Kraków

bal

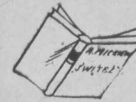
bal-Kon

bal

bal-lada

bal

bal-On

Bale, któreby napewno cleszyły się powodzeniem.

Bal komunikacji, na którym na sali ustawionoby wagony sypialne.

Bal brzeski — dla każdej pary osobna cela.

Bal podatników — urządony stara- niem klubu nudystów.

Bal wojskowy z koteljonem pod pro- tektorem ministra wojny — koteljony z gwiazdek przypina sam minister.

W min. skarbu.

Jakoś nie wiele nam pomogła tak wiel- ka liczba wiceministrów w ministerstwie skarbu. Z tego powodu poszukują do te- go ministerstwa już nie wiceministra, ale *jasnowidzeministra!*

Nareszcie.

Gdy minister *Zaleski* przeczytał w IKC. wiadomość o parafowaniu przez min. *Pat- ka* paktu nieagresji z Rosją — zawołał: — No, nareszcie jakaś dobra nowina!

W tramwaju.

— Panie, pan się myli! Tramwaj to nie polityka!

— Nie rozumiem, o co panu chodzi? — Nie musi się pan tak pchać do przodu!

Następny numer 6-ty „Wróble“ „Olimpijski“.

CIOCIA KLEMENTYNA: — Podnieś głowę! WUJCIO: — Stój prosto! CIOCIA BALBINA: — Więcej szyku! MAMUSIA: — Poruszaj się trochę! CIOCIA EULALJA: — Nie śmieję się! DZIADZIO: — Uśmiechnij się!... BABCIA: — Oj-oj-oj!...

Nowoczesny Kolumb.

— Kim jesteś, śliczna masko?
— Ameryką, czcigodny rycerzu.
— Och, co ze mnie za dureń, że nie zamaskowałem się jako Kolumb!
— ???
— No, bo on przecież „odkrył” Amerykę.

Trafne rozwiązanie.

— Jaka oryginalna maseczka. Zdaje mi się, że pani przedstawia kryzys?
— ???
— Bo pani każdemu tak *dolega*.

Domowy smakosz.

— Słuchaj, czy chciałbyś zjeść ze mną jutro kolację? — pyta Sprytnicki swego przyjaciela.
— I owszem. Kiedy i w którym lokalu?
— No, powiedzmy — o godzinie 9-tej u ciebie w domu.

Śliczne określenie.

— Oskarżony Cabaga! Jaki jest wasz zawód?
— Wieczny karnawałowicz.
— Cóż to znaczy?
— Ano, chodzę sobie przez cały rok wieczorkiem w maseczce...

Dzisiejsze powodzenie w teatrach.

Na godzinę przed premierą wpada do dyrektora teatru sekretarz i zdyszany komunikuje:
— Panie dyrektorze, nie mamy biletów w kasie!...
— To wspaniale! — odpowiada rozpromieniony dyrektor.
— ...drukarnia nie chce już dać na kredyt!

Na balu bankowców.

— Co ci przypominają dzisiejsze suknie balowe?
— Weksle. Z góry są bez pokrycia, a u dołu prolongowane.

MASKARADA.

Kulawa bajadera i jeden białoszal:
oto jest dziś maskaradowy

afisze wrzeszczą: „Wejź, nie, wstąp!”
a po sali lazi trąd, nuda i

Czasem w pustej sali dowódka armata strzeli.
w kącie pan Jan anieli się

gorzala, piwo, wino — kochaj każdy,
lecz nie ma kto specjalnie chłacić

jeden jest tylko wielki i wiaty ruch:
oboladych od ziewania żuć

Nad ranem — radości w jęposie oddać mi nie sposób —
pan prezes ryknął: „Brawo! Na sali jest piętnaście osób!”

Jan Sinalco.

Nieporozumienie

Rys. S. Keller, Warszawa

— Czy piękna maseczka po „rumbe”?
— Nie, kochany robaczku, nasz żubozajny rum!

Wierny małżonek.

Rys. Jan Szancer, Kraków

— Słuchaj Alojzy, dlaczego ty ciągle ze mną tańczysz. Nie mógłbyś już sobie poszukać jakiejś innej partnerki?
— Nie kochana żoneczko! Trochę później — najpierw praca, potem przyjemność!...

Na maskaradzie.

— A cóż ten nagus tu robi?
— Pssst. Jego strój przedstawia artykuł o Brześciu.
— No, a gdzie ten strój?
— Oczywiście — skonfiskowany.

Na reducie pocztowców.

Na sali przechadza się ładna maska, oblepiona cała znaczkami pocztowymi. Nagle zbliża się do niej listonosz i powiada do niej:
— Chciałbym cię, śliczny znaczku, przylepić do mego stołu w separacie...
— To możesz — odpowiada dowcipny znaczek — ale wiesz, co trzeba uczynić, gdy się chce nalepić znaczek?...

Bal Prasy.

— Tatusiu, co to znaczy Bal Prasy?
— Widzisz, moje dziecko, np. jak jest taki proces brzeski, to jest bal dla prasy.

Małe życzenie.

— Halo, panie komitetowy, czy wasza orkiestra zagra wszystko, czego się od niej żąda?
— Proszę bardzo, napewno za osobnym wynagrodzeniem.
— Doskonale! Ma pan tu 20 zł. i niech oni zagrają przez godzinę w sześćdziesiąt sześć.

Ciekawa recenzja.

Po balu maskowym w Pipidówce miejscowa gazetka zanotowała:
„Furorę zrobił pan Walenty Kabaczek, który się przebrał za wieżę Eifla. Od połowy balu pan Kabaczek, nagazowawszy się w bufecie, zdradzał skłonność do przewracania się i wówczas otrzymał nagrodę za kostium p. n. „Wieża w Pizie”...

Pytanie.

— Tatusiu, a czy po rumbie, to taki sam jest skutek, jak po rumarbarum?

Nudny bal.

Pan Dziubalski udał się z trzema córkami na doroczny bal aplikantów adwokackich. Jednakże szczęście nie sprzyjało im tego wieczora. Była już godzina pierwsza po północy, a jeszcze żadna z trzech córek pana Dziubalskiego nie została zaproszona do tańca. W końcu panienki zaczęły się okropnie nudzić.

Co parę chwil podchodziła któraś do ojca, rozmawiającego ze znajomym adwokatem:

- Tatusiu, poproszę cię o dziesięć groszy.
- POCO CI?
- Tak... do umywalni idę...
- Ojciec dawał i dawał...

O jakiejś piątej nad ranem pan Dziubalski skończył pogawędkę ze znajomym i podszedł do córek:

- No, jak tam? Tańczyłyście?
- Nie.
- Żadna?
- Żadna.

Ojciec włożył rękę do kieszeni, wyjął z niej złotówkę i rzekł:

— No kochane córeczki, chodźcie, „przepudrujemy“... jeszcze tę złotówkę i pójdziemy do domu.

Dobry przykład.

- Dasz mi jednego całuska? — pyta piękna panna Mania 6-letniego Jasia.
- O nie, proszę pani.
- A dlaczegoż to?
- Już ja widziałem wczoraj, co pani zrobiła wczoraj z moim tatusiem, gdy chciał pa nią pocałować.

W restauracji.

Gość, po zjedzeniu jakiegoś podczrzanego kawałka mięsa.

- Kelner płacić!
- Co pan dobrodziej miał?
- Ba, gdybym to sam wiedział!

Po „maskówce“.

Policjant do pijanego: — Panie, lepiej idź pan do domu i wyśpij się pan porządnie, zamiast urządzać po pijanemu awantury. Jak się pan nazywa?

— Jak bbbbył ssię mmiiał nnnnazywać? Tak tak samo, jgak mmój nienieboszczyk ojciec.

— O tem to i ja wiem.

— No ttto nie rrozumiem, wproooost pojąć nie mogę, dlaczegóż się pan popoposteerunkowy tak głgłupio ppyta?

Humor francuski.

„Le Sourire“.

Krótkowidz: — Cóż za cudny biust — szkoda tylko że ta szyja taka długa...

W tańcu.

— Pani wspaniale tańczy! tak lekko się pani prowadzi...

Pokrewieństwo.

— Co to był za mężczyzna, moja Kasiu, z którym stałaś wczoraj w bramie?

- To proszę pani był mój brat.
- A jak się nazywa?
- Zdaje mi się, że Władzio.

Piwonja.

— Pani Oleńko, pani powinna była pójść na bal raczej jako piwonja, a nie jako lilja.

- ???
- Bo pani pije już trzecie piwo.

Na dancingu.

— Czy pani nie podziela mego zdania, że rumba jest bardzo mało urozmaiconym tańcem?

— Owszem, nawet to odczuwam, gdyż stale nadeptuję mi pan na tę samą nogę.

Nieusposobiony.

Ojciec: Siedzę i wyrabiam twoje zadania! Czy to nie jest świetny żart?

8-letni Hipek: Mój ojeze, proszę pamiętać, że niezawsze jestem do żartów usposobiony!

Rewanż.

— Piękna masko, muszę ci powiedzieć, że uroda twoja mnie olśniła.

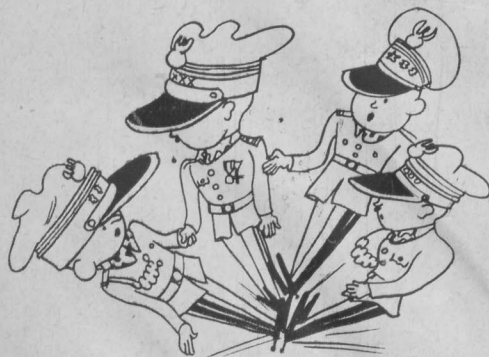
— Szkoda, że tego nie mogę o tobie powiedzieć!

— To zrób tak jak ja: zblaguj!

Nie zmęczona.

— Ach, ja mogę tańczyć od rana do wieczora i od wieczora do rana, a nogi mnie nie boją.

— Nic w tem dziwnego, tańczysz bowiem przeważnie po cudzych nogach.

Bal-daszkowy kwiat...

Bal-samiczny aromat...

— Popatrz, jak ten gość namiętnie tańczy rumbę z twoją narzeczoną.
— Chętniebym go porąbał na drobne kawałeczki!

Moda w karnawale.

Bieżyący karnawał przyniósł zasadnicze reformy w modzie męskiej. Ciekawą jest rzeczą, że dąży ta nowa moda do podkreślenia zawodu, który jest reprezentowany przez ubierającego się pana! Tak więc premiera obowiązuje marynarka 1-no rządowa, natomiast dyrektor teatru nie może mieć w swym ubraniu żadnej kłapy. Posłowie opozycyjni z powodu kar nawału chodzą obecnie tylko w garniturach w kratkę. Zwolennicy „silnej ręki” zaopatrywać się winni w obuwie jedynie w firmie „Bata”, jakoteż, zamiast butonierki, nosić powinni batonierki. Panowie sędziowie powinni obowiązkowo chodzić w ciemnych garniturach. Co się tyczy urzędników państwowych, to najmłodniejszym wśród nich strojem staje się ubiór „a la Gandhi”. Najmłodniejszą częścią garderoby u panów wszystkich stanów i zawodów w Polsce jest bezsprzecznie — guzik.

H. I. Polit.

BAL MASKOWY.

Przyszł karnawał — niech każdy się bawi,
choćby partyjna gniotła go podagra,
gdy Dziadek wszystkim porządnym bal sprawi,
tak każdy tańczyć będzie, jak on zagra.

Króluje radość, do zabaw ochota,
baw się i szalej! — to naczelne motto —
lecz, że ktoś zdołał wykryć złoto z błota
nie zaczy, by je u nas rzucać w błoto...
MIECZYŚLAW CENA.

Sprawa Dunikowskiego.

Jeden z dzienników, podając opis sprawy Dunikowskiego, pisze:
„Dunikowski obiecuje złote góry...”. Po raz pierwszy trafnie użyto tego zwrotu. Niema w tem żadnej przesady.

Grajdołek był widonią onegdaj reprezentacyjnej reduty, która, śmiejm mówić: udała się.

Reduty Grajdołka mają swoją uzasadnioną reputację. — Najpierw za każdy mówi, że nie przyjdzie, a potem niema takiego co nie przyszedł. Bo jak tu nie przyjść, aby nie podziwiać olśniewającej urodą i dżetami p. burmistrzowej Kokodyńskiej, co wspólnie z serpentynami wykluczało już wszelką inną atrakcję. — A jednak takowych było ponadto! I tak np. p. mecenasowa Ofajzybergowa ubrana w krep żorzet po 15 zł. 30 gr. metr i to od resztki?!

Całkiem przeciwnie, panna Nadsysońówna cała zamieniła się w krep mazagran. Dostatecznie, a nawet bardzo dobre wrażenie, robiła patrząc przez okno pani banmistrzowa Jakotakowa w kostjumie: „Tramwaj” z elektrycznym popędem baterji „Centra”. Każdy chciał wsiadać i kręcić.

Państwo nadkontrolerostwo kolejowe Tłumokowie wystąpili z subtelnym kostjumem: pan nadkontroler kolejowy Tłumok jako „Detektor”, pani nadkontrolerowa kolejowa jako „Megafon”. Całkiem przeciwnie pani Czosnkowa, żoną kapitała drużyny footballowej, ubrana była jako „Faul” z widocznymi śladami na ciele.

Sędzina przysięgła p. Rozalja Rumbeka zjawiła się w sukni z crepe-percal. Szczególną uwagę zwracała pani dyrygentowa Piszczalska w sukni crepe-georgette przetykana srebrnymi strunami p. dyrygenta.

Ale to jeszcze nie wyczerpuje całości, mimo że wyczerpuje sprawozdawcę...

Co teraz idzie?

— No i jak tam u pana w interesie? Co właściwie idzie?
— Jak mam być szczery, to idzie — jedynie mój zegarek!

Małomiasteczkowy dowcip.

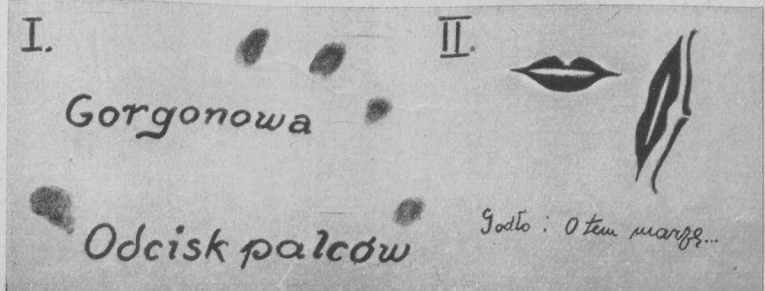
— Słuchaj Julku, przypominasz mi Gandhiego?
— Dłaczego, że jestem taki dobroduszny?
— Nie, ale byłeś już po raz trzeci zamknięty.

Sprytny Oleś.

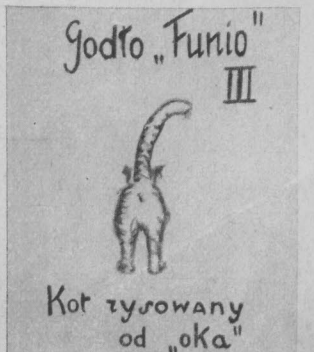
— Oleśiu, przyniosłam ci czekoladki, ale dam ci je dopiero, gdy będę odchodziła do domu.
— Tak, no to dowidzenia ciociu!

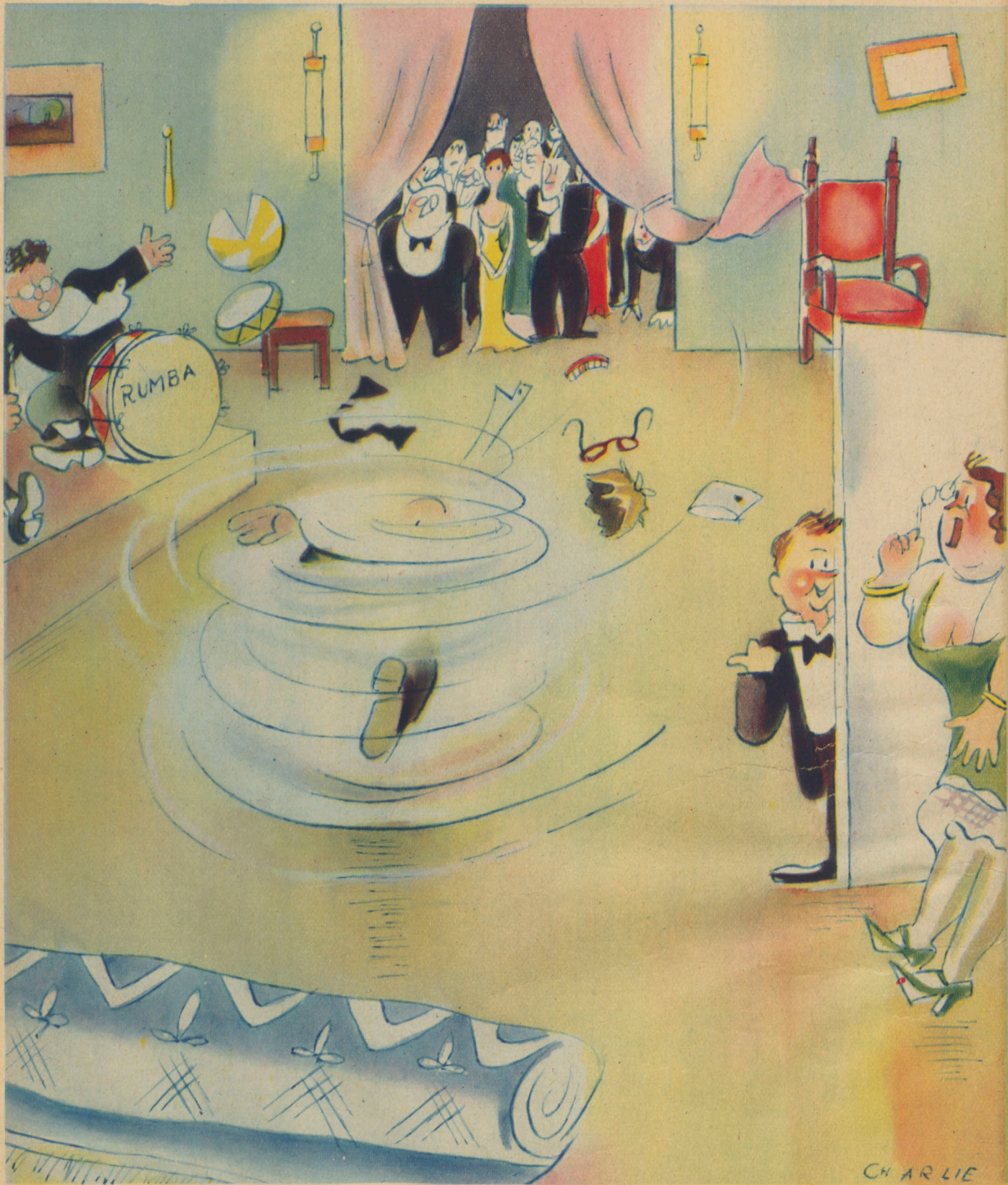
Panie malują

Na ostatniem dancingu dziennikarskim w Krakowie, rozpisano konkurs na rysunek, wykonany... pomadką do ust. Oto cztery pierwsze nagrody wykonane „ręcznie” przez piękne panie. 1) Wyróżniony. (Na nutę „Nasza jest noc”). — 2) I. nagroda. — 3) II. nagroda. — 4) III. nagroda.

się i malują...

- Gwałtu! Trąba powietrzna?!
- Ależ mamusiu, to dziadzio uczy się tańczyć rumbę...

„WRÓBLE NA DACHU”, TYGODNIK SATYRYCZNO-HUMORYSTYCZNY. WYCHODZI W KAŻDĄ NIEDZIELĘ W WARSZAWIE I KRAKOWIE.
PRENUMERATA KWARTALNA 3 ZŁ. 50 GR.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: KRAKÓW, ULICA WIELOPOLE 1. TELEFONY: 150-60 do 150-66. — WARSZAWA, KRAK. PRZEDMIĘSCIE 9
TELEFONY: 208-63, 234-65, 670-21, 696-44 i 696-40. NUMER KONTA W P. K. O. W KRAKOWIE 411.000.
KIEROWNIK ARTYST.: ANTONI WASILEWSKI. REDAKTOR ODP.: DR. KAZIMIERZ SZCZEPAŃSKI. WYDAWCA: SPÓŁKA WYDAWNICZA „KURYER”
ZAKŁADY GRAFICZNE „ILUSTROWANEGO KURJERA CODZIENNEGO” POD ZARZĄDEM FELIKSA KORCZYŃSKIEGO W KRAKOWIE. R. 1932